

deșiguranta statului , doi subofiteri de jandarmi, Mocanu Gheorghe și Istrate Alexandru împreună cu un student, Rusu Gavril, învinuți că au pactizat și organizat cu țărani răsculați (împotriva furtului voinei naționale 19 NOV. 1946) să i-a cu asalt o-rasul Dej.

Am ascultat relatarea amănunțită pe care în mare o cunosteam : dela Puiu Beldeanu care adusese buletinele false (coapte în pâne) și le dusese la Misiunea americană. Cei doi subofiteri fiind de o proastă factură morală, după vreo lună au coborât în Zărnești unde își vor face de cap și până la urmă vor duce în închisoare circa 35 de persoane prin declarații mincinoase și delatiune. Dar voi a-junge și la această oribilă înscenare.

Am petrecu acolo un Crăciun în mijlocul brazilor, a^u turiștilor care veneau la astfel de sărbători.

In ziua de Sf. Ștefan am coborât și am luat drumul Banatului unde promiseseam că nu-i voi uita pe oameni și voi fi în mijlocul lor de Sărbători. După un popas de o zi la București unde am aflat ultimele noutăți și încărcat cu material propagandistic, am ajuns în județul Severin, cu două zile înainte de Anul Nou.

Am fost pe la vechile cunostiinte din Marginea, Zorani, Curtea, Breazova și Coșava , îndreptându-mă spre Ilia unde aveam un coleg de facultate , anume Trifan care se angajase la Administrația Financiară. In seara de Sf. Ion am plecat spre Deve-Sibiu-Făgăraș-Brașov și am ajuns iar în Piatra Craiului, pentru un popas. ,

1 9 4 7

ANUL REORGANIZĂRII SI REARESTĂRII

Dezastrul politic ce încheiase anul 1946 era egalat de foametea ucigătoare cauzată de seceta din vara trecută și mai precis din tot timpul anului. Inflația crescuse cu 300%. In timp ce învățătorii începător pe care l-am întâlnit prin sate avea 200.000 lei pe lună, un ou costa 8-9.000 lei, un kg. Făină 100.000, 1 kg. Vin 110.000 lei, un kg. carne miel între 100.00 și 150.000 lei, o pereche de găini 1.200.000 lei, pâinea ajunsese să se dea odată pe săptămână, mai la două trei zile, iar până la șapte zile, nimic.

Banca a început să emită bancnote de 1.000.000 lei.

In luna Ianuarie regimentul 8 grăniceri Iasi a avut 45 soldați morți din cauza foametei, alții 109 s-au îmbolnăvit grav. Sau trimis oamenii în concediu, alții au început să dezerteze în masă din cauza foametei și a frigului, iar aprobarea diminuării ca-ilor pe care nu aveau furaje spre a servi hrană ostasilor nu

rezolva problema.

În presa franceză (Le Monde din 4-Feb.1947) era un strigăt de alarmă: "O mare parte din Europa și în deosebi Franța nu știe că o foamete îngrozitoare face ravagii de mai multe luni într-o mare parte din România. Situația este tragică atât în Valahia, cât și în Moldova... Fără îndoială seceta este cauza primordială a foametei, dar nu este singura. Distrugerile războiului, reforma agrară de inspirație exclusiv politică, pofta unei numeroase armate de ocupație, acaparările sovietice, toate au contribuit la împrăștierea rezervelor alimentare a unei României, altădată exportatoare de cereale, care trăiește de azi pe mâine..."

Imediat după semnarea Păcii la Paris, în ziarul "Le Combat" scrie: "...România trăiește astăzi un coșmar pe care-l putem compara cu cele mai rele calamități din Evul Mediu. Prăpădul și moartea amenință întreaga țară... întreținerea unei armate de ocupație a prăgătit terenul acestui dezastru... Copiii care mor undeva în Bucovina nu sunt mai români decât francezii sau americanii. Ei sunt acuzatorii celor ce am fost și pofetii jalnici a ceea ce vom ajunge, dacă noi refuzăm cu bună știință legea solidarității."

Si chiar în ziua semnării tratatului (10 Feb. 1947) "la Tribune de Geneve" într'un articol scria: "Nebunia oamenilor a răvășit lumea și pune în pericol civilizația care i-a făcut mândri... Din mulțimea victimelor să nu uităm România: ea îndură la această oră suferințe de neimaginat..."

La aceste strigăte alarmante ale lumii libere, merită să fi așturtur pe cel al generației tinere, deoarece mai am 6 luni de viață liberă, în fața demențialei amenințări a lui Teoharîi Georgescu din 23 Ianuarie 1947: "...Într'un regim democratic, ar fi greșit să umblăm cu mânuși cu bandiții (adică cu noi tineretul țării). Pentru a părea regimului -democratic- să aplicăm așa măsuri încât dacă li s-a făcut de război civil sau de instalarea lui Maniu, să le dăm război civil, însă în mod individual." Si întrebându-l pe A. Bondrescu (șeful Sigurantei Capitalei), dacă este în măsură să ridice în 24 ore elementele instigatoare din Capitală, acesta i-a răspuns afirmativ.

La începutul anului, ¹⁹⁴⁷ în această atmosferă economică și politică regimul comunist, cu promisiuni desarte, a reușit să aducă din Elvetia pe Constantin Argetoianu care plecase în anul 1944. Despre moralitatea lui, de care era lipsit, s'a vorbit tot timpul în țară, chiar atunci când era prim ministru. Acum i-au înființat un partid "Uniunea Națională Muncă și Refacere", punându-l să vorbească despre refacerea țării și "impătirea" firească a României cu URSS. Văzând că nu se uită nimeni la el și nu face nici un ban ca tovarăș de drum (ci doar consumă), l-au arestat în 1950 și l-au aruncat pe 6 februarie 1955, în groapa comună de la Sighet.

Anunțat să revin la București unde se începuse reorganizarea tineretului universitar, curățându-l de elementele dovedite că nu au fost atașate, și pregătind tineretul din punct de vedere doctrinar pentru perioada grea pe care o prevedeam că ne așteaptă, am plecat de la Zărnești pe 20 Ianuarie 1947. Drumul l-am făcut pe sulurile de hârtie, într'un camion deschis ce venea la București. Am ajuns aproape înghețat, deși eram îmbrăcat cu o subă.

Tocmai atunci se anunțau prin presă rezultatele alegerilor din Polonia în care șeful opoziției -Mikolajczyk- fusese zdrobit de "for-

tele" populare care respinseseră și acolo planurile partidului țărănesc, luând calea socialismului.

Ca la noi, zicea presa comunistă.

Dar după cum vom vedea, în timp ce Maniu era judecat, Mikolajczyk a reușit să fugă în Anglia, în Octombrie 1947, de unde fusese adus pe baza minciunilor rusești susținute chiar de W.Churchill.

În Delegația permanentă a partidului, în preziura semnării Tratatului de Pace de la Paris, Ion Mihalache, Cezar Spineanu și Ghiță Popp semnalau transformarea sediilor partidului comunist în magazii de armament.

Preconizarea de "a distruge, lichida și suprima" opoziția era completată de precizarea lui Vasile Luca din 20 Februarie:

"Dacă pornim la acțiune, să nu ne lăsăm încurcați de justitie, iar dacă va fi cazul să ridicăm și din justitia civilă sau militară, o vom face. Nu ne vom încorseta în legalism, căci desigur nu vom merge cu legalismul până acolo încât să ne lăsăm înjunghiați pe la spate... Intreaga atenție împotriva elementelor de conducere de la comitetul central județean, de plasă și comună și dacă vom lua conducătorii din Capitală pe linie studentească, muncitorească, mi-

litară, capetele acestora căzând, atunci vom trezi la realitate pe cei pe care i-au înșelat, pe cei care îi urmează...."

Împotriva studențimii odiosul regim instaurat a folosit contra unora, armele, răngile, bățele iar asupra restului s'au năpustit cu politrucii ca să le "spele" creierul.

S'au făcut numiri în învățământul superior numi după înscrierea în partidul comunist.

Clujul căzuse sub ticăloșia lui Constantin Daicovici care după ce schimbase cămașa albastră a FRN-ului cu cea verde, acum se mândrea cu cea roșie și mai presus de toate cu faptul că-și călcăse jurămintele depuse față de 5 regi (doi erau ai Austro-ungariei).

La București s'a început cu alți sperjuri. În acest an 1947 s'a trecut la năruirea medicinei umane aducând pe Simion Oeriu și Simion Iagnov. Pe Oeriu l-au pus să se ridice pe osemintele venerabilului profesor Vintilă Ciocâlteu după o furtunoasă sedință în care profesorii și studenții s-au solidarizat cu omul de mare caracter care a fost nevoit să dispară, să se ascundă și grav bolnav a murit în ascunzătoare. Așa a murit Vintilă Ciocâlteu, după câteva luni și aceiași situație o vor avea și alte cadre universitare.

La Facultatea de Litere au forțat intrarea altor politrucii și oameni imorali, dar cu carnet de partid comunist. Este vorba în această lună de Alexandru Graur și Herbert Silber. Această Facultate va fi infectată cu Mihai Roller, Barbu Cămpina, Sașa Mușat și alții.

UN CUVANT DESPRE ORGANIZATIA PNT văzut din interior.

Partidul National Țărănesc era organizat în două mari subdiviziuni:

-Transilvania și Banat.

-Vechiul Regay, format din Moldova, Muntenia, Oltenia și Dobrogea, Fiecare județ își avea organele sale de conducere: Presedinte, Delegație permanentă, Comitet județean, organizații orășenești și secții de femei, muncitori, tineret și cercuri profesionale.

La BUCURESTI, pe lângă organizația Capitalei cu cele patru mari sectoare (fiecare organizat după tipul județului), mai existau:

-Organizația de femei, președintă Ecaterina Madgeară și Secretară Lelia Mihailescu. Ele se ocupau și de organizația pe țară a femeilor.

-Organizația muncitorească: președinte Ilie Lazăr. Cu organizarea se ocupa Ion Vețeleanu și av. Gioroceanu.

-Cercul militar profesional: președinte generalul Gabriel Negreș și vicepreședinte colonelul Ștefan Stoica.

-Organizația Tineretului având ca președinte un triumvirat: Augustin Vișa, Mihai Tartia și Ion Puiu. Din conducerea pe țară mai făceau parte: Nicolae Adamescu, Bogdan Gheordunescu, Alexandru Bratu, Ion Diaconescu, Dumitru Ionescu, Sergiu Macarie, Mihai Gheorghe (asasinat la Pitești pe 9-08-1946), Dumitru Bucuroiu, Ion Albu...

-T.U.N.T. (Tineretul Universitar Național Tărănesc): Președinte Ion Bărbus, cu ramificații la Cluj (Horatiu Ciortin), Iași (Ioan Manea), Iași (Brasov/Constantin Ceaușu) și Timișoara.

T.U.N.T.U-1 și tineretul reprezentau motorul acțiunilor din Capitală și provincie.

TINERETUL UNIVERSITAR din București, unde era concentrată viața studentească, cu tineri din toate județele țării, inclusiv din Basarabia și Bucovina de Nord, număra peste 4.000 membrii împărțiți pe Rectorate și facultăți.

La fel erau organizate și celelalte Centre universitare.

Centrul București avea președinte pe Alexandru Drăgulănescu și la cele 3 rectorate erau: Politehnica (Nicoară), Academia Comercială (A. Ludosan) și Universitatea (C. Ionițoiu).

Preocuparea T.U.N.T.-ului din București era de a face cunoscută doctrina partidului și programul partidului. Deoarece se avea în vedere că eram confrunțați cu terorismul comunist din ce în ce mai virulent s'a preconizat încă de la începutul anului 1946 să se asigure continuitatea activității în cazul când vom fi împiedicați de siguranță, care de două ori făcuseră perchezitii la Club dăvându-l și ridicând arhiva, cum am precizat mai sus.

În acest sens s'a pus accentul activizării Cercului de studii în ședințe săptămânale la Clubul Central, sub supravegherea inginerului Ion Vețeleanu și la care erau invitați fruntașii partidului să conferințeze despre subiecte legate de doctrina, programul și istoricul partidului.

Aceste subiecte erau apoi multiplicare și difuzate săptămânal pentru a fi dezbătute pe facultăți, pe ani și pe formațiuni mai restrânse în cazul când vom fi interzisi să mai venim la Club.

Din Comitetul de conducere al acestui cerc de studii făceau parte: Ion Puiu, Mihai Tartia, Ion Bărbus, Adela Herisescu, C. Ionițoiu, A. Ludosan, Nicoară, Ion Manea, Gheorghe Mihalache, Victor Moș, Victor Novac, Constantin Popilian, Marcel Rădulescu, Vichete Zăgan, Costel Ceacu, Vasile Bourceanu (președintele secției de elevi) și C. Ionașcu (care era deja angajat în mișcarea de rezistență Popp-Bujoi și delegat pentru Dobrogea).

Cei din conducere pregăteau și ei referate despre problemele legate de partid și se înscriau câte doi referenți pentru a aduce completări, sau critici. După aceea se definitiva problema discutată și se trecea la multiplicarea ei, care se trimitea spre discuție până la ultimul membru hotărât să continue activitatea în condițiile unei interziceri oficiale a partidului, la care ne as-

teptam și care trebuia să ne găsească pregătiți.

Aceste sedințe au funcționat cu regularitate în fiecare Vineri începând din primăvara lui 1946 și chiar după dizolvarea partidului. Prezența era obligatorie în afara celor condamnați în lipsă și a lui Ion Bărbuș care era permanent pe lista celor urmăriti. De el se ocupa „colegul” lui de cămin Ch. Bulz omul lui Nicolschi.

Două sedințe le-am ținut în Martie 1946 chiar în Cabinetul ministrului Emil Hatieganu. La una din sedințe coferențind chiar Ministrul, mai ales pentru că Aurel Ludosanu era șeful de cabinet al Ministrului.

Alta sedință am ținut-o și în casă la Paul Sava, pe str. Pop de Băsești, înainte ca el să devină agent al siguranței (A devenit în Sept-Oct 1946).

După ce subiectul era aprobat în sedință se trecea la multiplicarea lui după ce fusese redactat într'o formă pe înțelesul tuturor, pentru că el urma să ia drumul satelor și uzinelor.

În fiecare Miercuri aveau loc discuțiile în facultăți, pe ani, sau pe grupe până la 10 studenți, și încă întâlnirile puteau avea loc în case particulare și poate nu era loc suficient. Totdeauna înainte de plecare se fixa sedința următoare. La sedințe se mergea și cineva din conducere, pe neaunțate, ducând informații cu problemele politice, de partid, interne și externe și se asculta punctul de vedere al participanților. Spre a ne orienta cu problemele puse să a cunoaște oamenii, de exemplu, eu mergeam la colegii de la politehnică sau academie.

Am avut o surpriză neplăcută. La o sedință ce a avut loc la un student de la Politehnică, anume Alexandru Dragomir de lângă Foișorul de Foc, a sosit și Codin Bucoveanu, care lă sfârșit, ca să se laude cât de hotărât este, a scos din servietă un pistol și ni l-a arătat. L-am avertizat că astfel de lucruri nu se discută în sedință și i-am interzis să mai vină la sedință până ce hotărâ conducerea. Că a fost o provocare, s-au înconstiență este greu de precizat. Dar "vitejia" si-a arătat-o pe 2 Dec. 1947 când arestat, în mașină spre siguranță a început să se laude cu activitatea lui și ajuns la Ministerul de Interne cu încă un prieten de-al lui, Mircea Selten- au început să facă schița oeganizatiei pe Capitală, din ceea ce știau ei, contribuind la arestarea a peste 100 de colegi. Mai mult, după începerea reeducării la Pitesti, au fost duși și ei de la Aiud, și s-au numărat printre schinguitorii alături de Turcanu.

Aruncând o privire asupra problemelor discutate și multiplicat amintesc: dreptatea socială, statul fărănesc, experiența Topoloveni, nationalismul, liberalismul, marxismul, morala creștină, democrația, regimurile totalitare, cooperativizarea forțată preconizată de comunism și cooperativele de producție, consum și valorificare făcute de indivizi ca proprietari ai prodeselor lor, monarhia constituțională, ridicarea satului și rolul monografiilor, sindicatele profesionale pe bază de alegeri libere în comparație cu cele impuse de stat, ridicarea standardului de viață la sate și orașe, familia și rolul ei în dezvoltarea societății, școala, și altele.

Alegerile din Centrul Universitar Bucuresti am hotărât să le tinem în Februarie 1947 pentru a alege cadre de încredere, înlăturînd pe unii care se dovediseră a fi infiltrați sau nu desfășuraseră activitate politică. Primul vizat era Alexandru Drăgulănescu despre care eram informati că încă din Septembrie 1947 lucra pentru serviciul de siguranță al lui Bodnăras.

Deoarece facultățile difereau ca număr de studenți și conducere, le aveau același număr de cinci în comitet, s'a hotărât în Statut sistemul reprezentativ, adică la fiecare 20 membrii să mai participe un membru în Comitet.

În acest fel era mai echilibrată reprezentarea în conducerea centrală și hotărârile aveau mai multă consistență, iar sistemul democratic funcționa mai bine.

Astfel prin vot democratic a fost înlăturat Drăgulănescu din conducerea Centrului Bucuresti înlocuit cu dr. Vasile Jemna, Vladimir Mihail la Fac. de drept înlocuit cu Constantin Popilian, C. Bălăceanu agent al lui Nicolschi înlocuit cu Dogaru(?). Au mai fost înlăturați Ionică Struteanu, Stăjerel Sava (fratele lui Paul) și George Stănescu la litere.

Ca secretar general al Centrului Bucuresti a fost ales Ion Robu care era un foarte apropiat al lui Drăgulănescu, din cauza căruia va intra în închisoare și va fi executat în grupul Dabija-Diamandi de la Muntele Mare în Aprilie 1950.

În timp ce se declanșaseră arestările în centrele universitare (9/10 Martie 1947), pe data de 19 Martie 1947 a avut loc sedința delegației permanente a tineretului universitar pe țară care s'a ținut la Bucuresti și din cauza nesiguranței nu a avut loc la Club ci la Victor Anca pe strada Poștei.

Siguranța ca să-l înlătore pe Ion Bărbuș și să-i facă loc lui Drăgulănescu, îl urmărea pe primul cu multă insistență. Cei veniți de la Cluj cu Horatiu Ciortin, de la Iasi cu Ion Manea, Brașovu cu C. Ceausu, Bucuresti cu V. Jemnea și Timisoara l-au votat în continuare la conducerea pe țară, pe Ion Bărbuș. Siguranța n'a putut afla componența noii conduceri.

Pe plan politic internațional asistam la împărțirea Europei în două: Președintele Americii pentru a sublinia o politică mai energică a numit (4-01-1947) pe generalul Marshall în locul lui Byrnes. Acesta a trecut imediat la organizarea unui plan de ajutor economic pentru țările ieșite slăbite din război, pentru a le permite asigurarea independentei naționale și a-și asigura o viață liberă. A început-o cu Turcia și Grecia salvându-le de imixtiunea rusă. Acest lucru s'a petrecut în Aprilie 1947 în timp ce la Moscova începuse Conferința Miniștrilor de externe pe 10 Martie 1947, și la ea va participa și Franța. Conferința se va termina cu un eșec Franța a reactionat imediat și pe 5 Mai a scos din guvern miniștri comunisti și împreună cu Italia se vor alinia Americii și Angliei.

Am subliniat cele două date de 10 Martie și 5 Mai pentru că ele au constituit începutul dramei românești la comanda rusească de departajare a teritorilor subjugate.

9/10 M A R T I E 1947

De două zile dormeam și mâncam la Eugen Ghimicescu pe strada Aviator Sănătescu nr 16, în subsolul locinței-vilă a lui Ciudin. Venisem acolo pentru că Mihai Tartia care de fapt locuia acolo, se mu-

tase la Căminul din Delavrancea fiindcă era în perioadă de examene. În al doilea rând Ghimicescu fusese trimis de av. Nicolae Adamescu la o moară din gara Lehliu de unde luase o valiză cu mălai. Era o comoară în acea perioadă de foamete ucigătoare.

După ce am mâncat bine și am comentat demisia lui Nestor Badea de la redactia ziarului Dreptatea și arestarea unor profesori din jud. Alba la care se solidarizaseră printr'un apel și cei din București, ne-am culcat. Eu într'o boxă de vis à vis, în care pe lângă câteva brațe de lemne era și o somieră pe care din când în când mă mai odihnisem.

Când începuse să se lumineze de ziuă în usa care cobora la subsol au început bătăi puternice și voci cerând deschiderea. Eu imediat am început încet să blochez ușa la mine în boxă.

Bătăile continuând se aude vocea lui Ghimicescu care deschide usa camerei lui:

-Care ești bă de mă trezești cu noaptea în cap? Iar se bate.

-Spune mă care ești?

-Deschide ușa, că o sparg, se răspunde de afară!

-Păi nu încerci, că te aranjez să mă ții minte, răspunde Ghimicescu.

-N-auri mă să deschizi, se aude vocea de afară.

-N-ai învățat nici până acum să vorbești? ,i-o taie Ghimicescu.

-Deschide că sparg ușa, la care tot Ghimicescu îi răspunde:

-Care ești așa nerăbdător?

-Deschide că-i siguranta, i-a spus "nerăbdătorul?"

-Și ce dacă-i siguranta. N-ai gură să spui? Așteaptă să mă îmbrac!

-Deschide că te îmbraci după aceia!

După 3-4 minute, căci Ghimicescu era de un calm proverbial, deschide ușa și aud coborând 2 persoane pe care le văd printr'o găurică.

Unde-i Tartia Mihai? la care liniștit îi răspunde: De unde vrei să știu eu, când nici nu știu unde locuiește.

Dar cine locuiește aici?

- Nu vedeti că locuiesc singur, cuc. i se cere buletinul. După câteva momente de tăcere unul îi spune:

-Mergi cu noi să lămurim unde stă Tartia.

-Păi cum o să merg așa?

-Numai 5 minute și vii înapoi.

-Lasă povestile astea mincinoase. Stai să aranjez în cameră.

Eu în acest timp eram blocat. Aveam o hârtie cu niște adrese. Am muiat hârtia în apă și am înghitit-o. Nici răsufierea nu o simțeam.

După un timp, care mi s'a părut un "veac" am auzit urcând scara și vorbind tare, probabil ca să aud eu, le-a zis:

Vedeti că am lăsat ușa deschisă la cameră că ați zis că vin repede, dar ca să fiu sigur mi-am luat și două schimburi.

Vreo cinci minute după ce au plecat, am ascultat dacă se mai simte vreo mișcare și am deschis ușa la mine, am urcat scările. Era liniște completă. Am iesit în curte, am sărit gardul în spate la depozitul sanitar și am plecat la Căminul de pe Delavrancea, care nu era departe, ca să-l anunt pe Tartia.

Portarul mi-a spus să dispar că Tartia și încă trei fuseseră arestați. Mă cunoștea fiindcă mai dormisem câteodată pe acolo.

Am continuat drumul pe Clemenceau 9 la sediul Central unde începuseră să sosească vesti despre arestări și din București și din provincie. Până la prânz s-au aflat numele a peste 150 arestați.

S'a putut afla că erau arestați ca lăgăriști și trimisi la Craiova, supuși unui regim distrugător de alimentație. Numai iarba

cosită fiartă în apă.

Doamna Lelia Mihăilescu a plecat la Craiova și a luat legătură cu Ilie Ion președintele organizației PNT punând pe "picioare" un sistem de ajutorare cu alimente a celor întemnițați la Penitenciarul de pe str. Vasile Alexandri, lângă regimentul 26 Rovine.

Am amintit că pe 5 Martie fuseseră dați afară din învățământ mai mulți profesori din Alba-Iulia, la care colegii din București au trimis un PROTEST publicat în Dreptatea:

"În numele Cercului profesional al profesorilor din învățământul secundar național-tărănesc, noi subsemnații profesori din București luând cunoștință că un număr din colegii noștri de la Alba Iulia au fost scoși din funcțiile lor pe baza unei adrese nr. 343-427 a poliției din Alba Iulia, protestăm cu energie contra unei astfel de măsuri și rugăm pe dl. Ministru al Educației Naționale să reconstruiască cu toată seriozitatea și imparțialitatea situația profesorilor în cauză."

Urmează semnăturile: Angelescu Ion, Ciocan Gheorghe, Dănilă I., Dimitriu S., Dumitrescu I., Dutchievici I., Florea A., Georgescu M., Georgescu P. Pion, Haneș V. Vasile, Iacobescu S., Lolu Ion, Mateescu I., Moldovan G., Niculescu G., Popescu Aurel, Nadu C. N., Popescu David, Petrescu Marin, Rădulescu Dumitru, Remus Ilie, Sava Anghel, Scorțeanu C., Stănescu Virginia, Streinu Vladimир, Ștefănescu Aurel,

Marti 11 Martie, Iuliu Maniu însoțit de Nicolae Penescu au mers la Ambasada Americii și au prezentat un "Memoriu" în legătură cu arestările ce au avut loc și condițiile îngrozitoare în care sunt ținuți. Cu această ocazie (s'a aflat mai târziu) Iuliu Maniu a cerut sfatul și sprijinul anglo-american spunând că el este gata să răstoarne guvernul Groza, pentru că acesta ruinează țara.

La această știre pe 19 Martie ambasadorul american a fost informat ca să transmită lui Maniu "cu toate că Guvernul american nu aprobă procedura dictatorială a guvernului minoritar Groza, nu poate sprijini sau preconiza răsturnarea guvernului prin violență cu posibile consecințe grave pentru poporul român."

A doua zi Iuliu Maniu s'a întâlnit cu Dinu Brătianu și C. Titel Petrescu și au trimis telegrame celor patru ministrii de externe de la Moscova subliniind printre altele:

"...guvernul procedează de o săptămână la arestări masive în întreaga țară ridicând membrii importanți ai celor trei partide din opoziție. Numărul lor crește din zi în zi, și din oră în oră: în toate județele, șefii de organizații, vicepreședinții și secretarii generali ai partidelor noastre, printre care secretarul general al Partidului Național Tărănesc, care este în același timp și președintele secțiunii muncitorești din acest partid, lucrători, intelectuali, profesori universitari sunt ridicați de la domiciliile lor, încărcăți în camioane pătate sau expediati în câmpurile de concentrare recent înființate, special în acest scop... rugăm a acționa în cel mai scurt timp, în scopul de a pune capăt unei situații pe care n-a depășit-o în România încă nici unul din regimurile dictatoriale și care constituie o violare flagrantă a acordurilor de la Potsdam, Yalta și Moscova, precum și spiritul tratatelor de pace semnate recent." Urmează semnăturile.

În Comitetul Central al Partidului Social Democrat Independent din 16 Martie, C. Titel Petrescu a făcut cunoscut că dintre membrii partidului au fost arestați 2.000 și că s'a adresat guvernelor garante cu situația din România, în vederea încetării prigoanilor

la care este supusă țara de către guvernul Groza.

Partidul Național Liberal a înaintat un "Memoriu" Marilor Puteri subliniind că după semnarea Tratatului de Pace nu a fost restabilită nici o libertate esențială și fundamentală:

"...Arestările fără motiv valabil continuă, fără ca persoanele închise în acest mod să fie judecate și fără să li se dea posibilitatea de a se apăra de acuzațiile pe care nu le cunosc. Un nou val de teroare se întinde în toată țara, vizînd, în special, partidele democratice din opoziție, acuzate de a fi fasciste sau reacționare și de a fi înfocate reacțiunii internaționale... Curtea de Casatie și Justitie, în complet, a fost convocată pe 5 Martie 1947, la Ministerul de Justitie, pentru a primi instrucțiuni cominatorii de la Ministerul de Justitie comunist cu privire la procesele în curs și la modul în care trebuie să procedeze în viitor.. S'a instituit o cenzură clandestină a muncitorilor tipografi controlați de Partidul comunist, sau deturnarea ziarelor expediate în provincie, pe care agenții comunisti le iau de la poșta sau din vagoanele ce le transportă... În realitate, este o infimă minoritate politică - aceea a Partidului comunist - care dorește să dirijeze exclusiv țara, suprimînd orice opoziție și critică și impunînd prin orice mijloace propria dictatură... și în situația tragică a acestei țări... roagă Marile Puteri Aliate să binevoiască să hotărască urgent asupra acestei stări de lucruri devenite intolerabilă națiunii și care pune în pericol existența sa prezentă, cât și viitorul său." semnează C.I.C.Brătianu.

Ce face Tineretul și în special T.U.N.T-ul ?

Nu putea sta cu bratele încrucisate. A ales acțiunea, în fata tragediei ce se întrezărea, șocoteam că e de datoria noastră să avertizăm opinia publică de ce petrece în țară și la ce se pot aștepta cât de curînd.

Dacă conducătorii se adresau forurilor internaționale, Marilor puteri cu un strigăt de alarmă pentru salvarea Țării, noi, cei mici am socotit că trebuie să informăm populația și să-i cerem solidarizarea.

În sensul acestor vederi ne-a întâlnit, ing. Ion Puiu, Ion Manea, Costel Ceacu și cel ce relatează, pe str. Crăsnaru nr. 28 (Piata Domeni) într'o magazia a maiorului Petre Georgescu și am hotărît să concepem un manifest pe care să-l difuzăm către Români și pe care să-l semnăm cu "M" care ar putea să aibe mai multe înțelesuri:

Problema hîrtiei și-a asumat-o Ion Puiu. Locul de multiplicare s'a ales la Costel Ciucu pe str. Cetatea Albă nr 17 în Crângasi, aproape de Piata Giulesti. M-am ocupat de bateria la masină a matriței cu ajutorul unei dactilografă de la Dreptate, pe nume de familie Cristescu, sora presedintelui de tineret din circa 17 de pe Văcărești.. Continutul era următorul:

ROMANI

De trei luni arestările se țin lanț. Guvernul comunist a deslășuit teroare. După ce a furat voința țării exprimată la 19 Noiembrie 1946, caută astăzi să ne răpească libertatea. Acești oameni a serviți intereselor străine urmăresc să îngenunche neamul românesc.

Plini de ură și mânie sapă la temelia țării noastre.

Setea lor de sânge nu cunoaste margini.

Vor să distrugă totul. Să aducă haosul.

Avem datoria de onoare, în clipele grele ce ne așteaptă, să ne apărăm demnitatea, să ne unim pentru salvarea României.

"M"